

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. október 21.

XVI. évfolyam 32. szám

Évközi 29. vasárnap

„Telve van a föld az Úr irgalmával.”

Egyházközségünk hirdetése:

**Október 21. Évközi 29.
vasárnap:**

08:00 – Szűz Mária tiszteletére
10:00 – Hálaadás
19:00 – Rózsafüzér Társulat élő
és elhunyt tagjaiért
A mai szentmiséken gyűjtés a
missziók javára

Október 22. Évközi 29. hétfő:

06:30 –

Október 23. Évközi 29. kedd:

Kapisztrán Szent János
áldozópap
6:30 –

Október 24. Évközi 29. szerda:

Claret Szent Antal Mária püspök
6:30 –

Október 25. Évközi 29.

csütörtök:

Szent Mór püspök
06:30 – Élő Judit

18:30-19:30: Szentségimádás

Október 26. Évközi 29. péntek:

18:00 – 19:00 Gyóntatás
19:00 –

Október 27. Évközi 29. szombat:

19:00 –

Október 28. Évközi 30.

vasárnap:

08:00 – Élő Katalin, Lili, István
10:00 – +Antal
18:00 –
ÓRAÁTÁLLÍTÁS!

A szentmise olvasmányai:

Iz 53,10-11

Zsolt 32

Zsid 4,14-16

Mk 10,35-45

ÓRAÁTÁLLÍTÁS

Jövő vasárnaptól elkezdődik a
téli időszámítás!

Ennek megfelelően az esti
szentmisék **18:00 órakor**
kezdődnek!

Katekumen képzés

*Vasárnap 11 óra, A épület (bejárat a
zöld kapun). Tanít Margit nővér.*

**Ha nem szeretünk, már
megtettük az első lépést
ahhoz, hogy öljünk!!**

Ferenc pápa katekézise

Október 17-én a Szentatya azt
fejtette ki a „Ne ölj!” parancsról
szóló katekézisében, hogy nem
más ez a parancs, mint Jézus
tanítása szerint felszólítás a
szeretetre és az irgalomra, és
vigyáznunk kell, mert a másik
sértegetésével, lenézésével,
levegőnek nézésével már
gyilkosai is vagyunk neki.!

Ma a tízparancsolat ötödik
„szaváról” szóló katekézist
szeretném folytatni. „Ne ölj!”
Hangsúlyoztuk már: ez a
parancs azt tárja fel, hogy Isten
szemében az emberi élet
értékes, szent és sérthetetlen.
Senki sem vetheti meg sem
mások, sem saját életét! Az
ember ugyanis Isten képét
hordozza, és az ő végtelen

szerepének a tárgya, bármilyen
életkörülmények között látott is
napvilágot.

Az evangéliumi szakaszban,
melyet az imént hallottunk [Mt
5,21–24], Jézus ennek a
parancsnak egy még mélyebb
értelmét tárja fel előttünk. Kijelenti,
hogy Isten ítélőszéke előtt az is a
gyilkosság egyik formája, ha
haragszunk testvérünkre. Ezért
írja majd János apostol: „Aki
gyűlöli testvérét, az gyilkos” (1Jn
3,15). De Jézus nem áll meg itt,
hanem ugyanazt a logikát követve
hozzáteszi, hogy a másik
sértegetése és lenézése is tud
ölni. Mi pedig sértegetni szoktuk
egymást, így igaz. Úgy jön a
sértés az ajkunkra, mintha levegőt
vennénk. Jézus viszont azt
mondja: „Állj meg, mert a gyalázás
árt a másoknak, megöli őt!” A
megvetés: „De hát itt vagyok én...,
azt a senkiházi pedig megvetem.”
Ez a másik emberi méltóságának
semmibevétele. Milyen jó lenne,
ha Jézusnak ez a tanítása
beleivódna az elménkbe és a
szívünkbe, és mindannyian
elhatároznánk: „Sosem fogok
senkit sem sértegetni.” Szép
elhatározás lenne, mert Jézus azt
mondja: „Figyelj, ha lenézel,
sértegetsz, gyűlölsz másokat, az
gyilkosság!”

Egyetlen erkölcsi kódex sem tesz
egyenlőségjelet egymástól ennyire
eltérő cselekedetek közé, az
emberi kódexek különböző fokú
megítélést alkalmaznak. Jézus
viszont következetesen arra is
felszólít, hogy szakítsuk félbe
áldozatbemutatásunkat a
templomban, ha eszünkbe jut,

hogyan valamelyik testvérünknek panasz van ellenünk, és keressük fel, és békülünk ki vele. Nekünk is úgy kellene mennünk a misére, hogy kiengesztelődünk azokkal, akikkel nézeteltérésünk támadt. Akkor is, ha rosszat gondoltunk róluk, ha megsértettük őket. De ehelyett sokszor az történik, hogy miközben arra várunk, hogy elkezdődjön a mise, fecsegünk egy kicsit egymással, és megszólunk másokat. Nem szabad! Gondoljunk a gyalázás, a megvetés, a gyűlölet súlyosságára: Jézus a gyilkossághoz hasonlítja őket!

Mire gondol Jézus, amikor eddig a pontig kiterjeszti az ötödik parancsot? Az embernek nemes, nagyon érzékeny élete van, és van egy rejtett énje, mely nem kevésbé fontos, mint testi valója. Egy kisgyermek ártatlanságának megsértéséhez elég egy oda nem illő mondat. Egy nő megbántásához elég egy hűvös gesztus. Hogy összetörjük egy fiatal szívét, elég, ha megvonjuk tőle bizalmunkat. Hogy megsemmisítsünk egy embert, elég, ha keresztülnézünk rajta. A közöny öl! Mintegy azt üzenjük a másoknak: „Te halott vagy számomra.” Mégpedig azért, mert a szívedben [már] megölted őt! Ha nem szeretünk, akkor megtettük az első lépést ahhoz, hogy öljünk; ha nem ölünk, akkor megtettük az első lépést ahhoz, hogy szeressünk.

A Biblia elején olvashatjuk azt a szörnyű mondatot, amely elhagyja az első gyilkosnak, Káinnak a száját, miután az Úr megkérdezi tőle, hol van a testvére. Káin így válaszol: „Nem tudom. Én vagyok talán őrzője testvéremnek?” (Ter 4,9). [1] Így beszélnek a gyilkosok: „nincs közöm hozzá”, „az rád tartozik”, és ehhez hasonlókat. Próbáljunk válaszolni erre a kérdésre: „Mi vagyunk testvéreink őrzői?” Igen, mi vagyunk! Vigyáznunk kell egymásra! Ez az élet útja, ez vezet oda, hogy ne öljük meg egymást.

Az emberi életnek szeretetre van szüksége. És melyik az igazi szeretet? Az, amelyet Jézus mutatott meg nekünk, vagyis az irgalom. Sosem nélkülözhetjük azt a szeretetet, amely megbocsát a másoknak, amely elfogadja azt, aki ártott nekünk. Egyikünk sem létezhet irgalom nélkül, mindannyian megbocsátásra szorulunk. Tehát ha megölni a másikat azt jelenti, hogy elpusztítjuk, elnyomjuk, félresöpörjük, akkor nem megölni pedig jelenti, hogy gondját viseljük, értékeljük, bevonjuk és megbocsátunk neki.

Senki sem áltathatja magát: „Én a helyemen vagyok, mert semmi rosszat sem csinállok.” Igen, egy ásvány vagy egy növény így létezik, de az ember nem! Az emberi személy, a férfi és a nő, nem! A férfinak és a nőnek nagyobb feladata van. Létezik egy megteendő jó, mely elgondolatott mindannyiunk számára, mindenkinek megvan a sajátja, mely egészen önmagunkká tesz bennünket. „Ne ölj!” – ez felszólítás a szeretetre és az irgalomra, felszólítás arra, hogy az Úr Jézus szerint éljünk, aki életét adta értünk és feltámadt értünk. Egyik alkalommal megismételtünk együtt itt, a téren egy szent embertől [Szent Alberto Hurtadótól] származó mondatot ezzel kapcsolatban, ez vélhetően segít majd nekünk: „Jó dolog nem tenni rosszat, de rossz dolog nem tenni a jót!” Állandóan tennünk kell a jót! Mindig többet!

Őneki, az Úrnak, aki azáltal, hogy emberré lett, megszentelte emberi létünket; őneki, aki vérével felbecsülhetetlen értékűvé tette azt; őneki, „az élet szerzőjének” (ApCsel 3,15) köszönhetjük, hogy valamennyien az Atya ajándékai vagyunk. Őbenne, az ő halálánál is erősebb szeretetében, és a Lélek erejében, akit az Atya nekünk ad, a „Ne ölj!” kifejezést

az életünk szempontjából legfontosabb felszólításként fogadhatjuk: vagyis a „Ne ölj!” arra szólít fel, hogy szeress!

Fordította: Tózsér Endre SP

Egyházi hozzájárulás – 2018
Egyházközségi hozzájárulás már fizethető 2018-ra a templomban található
postai csekkeken, illetve átutalással a csekken szereplő számlaszámra: (CIB Bank 10701180-47037009-51100005) Nagy segítség a közösség ügyei szempontjából, ha anyagi eszközeinkkel kellő időben és kiszámítható módon rendelkezünk. Fontos, hogy Isten ügye, a közösség dolgai anyagi tekintetben is az első helyen legyenek!
Felhívjuk azon kedves testvéreink figyelmét, akik még nem rendezték az idei évben önkéntes egyházi hozzájárulásukat, tegyék meg anyagi erejükhöz mérten